

(המשך מעמוד 48)

כבית-הבושת המעולה ביותר. המורה פנה אל שוערת הבית בשאלה: "מיהו הבהורה היפה ביותר המתגוררת אצלך?" היא היפנתה אותו אל אהת מנערתיה, גיני גיית יפהיה.

המורה לציר התדפק על דלת חדרה. "כמה את לוקחת לשעה?" שאל את היצרנית שפתחה בפניו את הדלת. לשנקבה את שכרה, הודיע לה, כי ישלם לה כפליים. בתנאי שתבוא עימו לבית-הספר לציר. "מה אני צריכה לעשות?" שאלה היצרנית.

"להתפשט ולעמוד ארבע שעות", הסביר לה המורה.

"או, זה לא?" אמרה הגברת, "אני לא מתפשטת בפני עשרים וארבעה אנשים." אחרי מאמצי שיכנוע רבים היא הסיכמה להיות מודל, אבל התפשטה בחצי גופה העליון בלבד.

עלייה כבגדיים. ציוריה של אותה נפר קנית הונגריה אינם שמורים עוד עם פרי רוזנפלד בן ה-67, בוגר האקדמיה לציר של בודפשט. כי ב-1939 הוא עלה לארץ כשרק בגדיים בגופו.

הוא עשה זאת בצורה מקורית. לא היה בידיו אישור עלייה. הוא קפץ מאוניה יוונית, שעגנה בנמל חיפה, בעת שעשתה את דרכה לאלכסנדריה. אחרי שלוש וחצי שעות שחייה הגיע רועד מקור, לשבגדיים בילבד לגופו, לחוף בקירבת תל-אביב.

הצייר, המוכר יותר כמאייר וקאריקטוריסט, איבד את אוסף הציורים שלו בפעם השנייה ב-1948, במלחמת העצמאות.

ריים מעל שמיה של תל-אביב פגעה בציירתו של פרי בפנינת הרחובות בן-יהודה וארלוזורוב, כל עבודות הציור שנשמרו בדיירה הושמדו.

אבל את מה שהצליח לאסוף מאו, הוא עומד להציג בשבוע הבא בתערוכה רטרופוסטיבית, שתמחיש כי בשלושים הימים האחרונים עסק פרי גם בביטוי אמנותי, מילבד הביטוי ההומוריסטי שלו.

תנועות

הקרב על גדות הירדן

הכית"רים החלימו לשנות

את סימלם, אבל ראשי

בית"ר חוכו בהלם

אילו היה מנחם בגין מודיע כי הוא כופר בזכות ההיסטורית של עם ישראל על יהודה ושומרון, לא היה מועז את ותיקי הי תנועה הרזיוניסטיית כל כך, כמו הידיעה על הכוונה לנתץ את כל הסמלים החיצוניים של בית"ר.

בשבוע שעבר הקדישו אמצעי-התיקשורת פירסומים רבים להחלטה שהתקבלה, כביכול, בהנהגת בית"ר, לשנות כמה מ"ערכי היסוד של התנועה: לבטל את המדים הצבאיים, להחליף את סמל בית"ר, הכולל את שתי גדות הירדן, ולהקים בפעם הראשונה ישוב במתכונת הקיבוץ.

י"ר ההנהגה הארצית של בית"ר, שלמה גרביץ, אף הופיע בטלוויזיה והסביר את המניעים שהביאו להצעות המהפכניות, הי עשויות לקרב את בית"ר הימנית לתנועת-הנוער של הצינונות הסוציאליסטיות.

אולם ההתרגשות סביב המהפכה היתה ככל הנראה מוקדמת מדי, ותיקי בית"ר המועזעים מיהרו לבדוק מה קרה לתנועת הנוער של ז'בוטינסקי, העובדות שגילו היו מדהימות למדי. מסתבר כי גרביץ, ש"שמונה התפקיד ראש ההנהגה הארצית של בית"ר רק לפני מיספר חודשים, כינס נע"רים בני 14-15, חילק אותם לוועדות ו"הטיל עליהם משימות בקשר להצעות ליגיני תדמית בית"ר.

הנערים, רובם מושפעים מהלכי הרוח של הנוער בבתי-הספר, הסתייגו מהתלבושת הצבאית של בית"ר, מגינוני-הטקס הצבאיים של פעולותיה ומסמליה הריקים מתוכן. החלטותיהם היו בבחינת המלצות, שאינן מחייבות איש.

כאשר הגיעו הדברים לידיעת ההנהגה העולמית של בית"ר היא מיהרה לדחות אותם על הסף. כל ההצעות הן בגדר המיצות אישיות חריגות ובלתי-מקובלות, טענו ראשי התנועה. את גרביץ האשימו ברצון לחולל סנסציה כדי לעורר תשומת לב. "הוא רוצה להיות מועמד לכנסת היבאה", אמרו, "אולי השומר-הצעיר יכניסו אותו לא בית"ר."

מי היה מעוניין לשכור רוצח מ'קצועי' בינלאומי

כדי להרוג את איש-העסקים במכונת-תופת מתוחכמת?

תווות-גנזקום

חיים חדשים

השופטת שאלה: "הוא אמר לך את שמו של האיש הזה?"

תשובת העד: "לא. הוא אמר לי הרצל. לא יודע בדיוק, הוא אמר שיכול להיות. אני הבנתי, אני לא רוצה לומר כאן בצורה מסקנית שנאמרו המילים בצורה מפורשת, אבל אני הבנתי שהיתה מחשך בה שכאילו הרצל רצה להציע את עצמו כשומר-לילה. היה רוצה לקבל בשביל זה שכר..."

שאלה: "מתי אדון שולמן הפסיד מ-מישקלו 15 קילו?"

העד: "זה היה כשהבניין נשרף, בשנת 1974. זה היה כשהבניין נשרף, היה ביטוח גדול."

קטעים אלה מעדותו של איש העסקים מראים בעליל כי קיימת אפשרות סבירה שאימו על שולמן על רקע כלשהו, וכי ההצעה קשורה באיומים אלה. העובדה כי היה ביטוח גדול על הבית מוסיפה אפשרות כי אובדן מישקלו, והדיכאון שלקה בו, קשורים בנוק כספי שגרמה לו השריפה. נראה כי משהו אחר, שהיה קשור בשרייפה זו, הביא לכך שאדם בריא איבד 15 קילו ממישקלו, וכל מי שניסה להוריד מישקל יודע מה פירוש אובדן-מישקל כזה.

אין להבין את רצח שולמן מבלי לדעת את עסקיו, שולמן נרצח על-ידי הטמנת פצצה מתוחכמת ביותר במכונת, שהנתה לפניו ביתו באפקה, כיוון שמתו גרם רוח גדול לרוצחים - או מפני שמתו היה הכרחי למניעת הפסד גדול לרוצחים.

שותפות

והתרבות

דוד שולמן נולד בשנת 1921 בבירקווין ברומניה. ב-1946 עלה ארצה

דוד שולמן ייצא ללוס-אנג'לס

היתה שריפה אחת קטנה, שהיתה קשורה לגניבת בדים, והשריפה העיקרית שהיתה שם, זה היה הבניין הישן, שנגמר לחלוטין, ואין לנו שום ידיעה.

תמונה

שונה

אולם מעדותו של אותו איש-עסקים הצטיירה תמונה שונה. כשם שהוא תיאר את המשבר שעבר על שולמן בעת השריפה הגדולה, שהשמידה את כל מיפעלו, כך הוא תיאר את הסחיטה האפשרית: "שולמן סיפר על איש אחד, שאמר: תר"ו, קרו אצלך שריפות, אנחנו יכולים לשמור, תשלם סכומים ואנחנו נשמור עליך, נעשה שמירה בלילות, כי אנחנו גרים בסביבה."

"אני יכול לומר שכאשר הדבר הזה קרה, אם אני יכול לספר זאת, איבד שולמן מן תוך שלושה שבועות כ-15 קילו ממישקלו. הוא היה בטיפול רפואי, הוא היה מדוכא ביותר." דברים אלה אמר איש מפתח בעדות שטרם פורסמה, על פרשת השריפה ברה"ט מרס. האיש הוא איש עסקים, המנהל את עיסקי דוד שולמן. הוא בן עירו ומקורב אליו ביותר. עדותו המפורטת מאפשרת להציג מעט אל הנש"ה מאחרי הפרגוד של רצח שולמן.

בעדות של שולמן כבית-המישפט הוא הכחיש בכל תוקף כאילו השריפות, שהיו במיפעלו, היו מכוונות, והתעקש כי הן פרצו באופן מיקרי. הוא הכחיש בכל תוקף

מחלק-העיתונים יצחק ונטורה איומים

ליד: עורך-הדין גבי כהן.